

ДОЛЕС ПІДКРЕСЛЮЄ ВАЖЛИВІСТЬ ДОПОМОГИ І ВЗАЄМНОЇ ТОРГІВЛІ З ЗАКОРДОНОМ

**В КОНГРЕСІ ПОЧАЛИСЯ ДЕБАТИ НАД СПРАВОЮ
ДОПОМОГИ ДЛЯ ЗАКОРДОНУ І ПРОДОВЖЕННЯ
ДОГОВОРІВ ПРО ВЗАЄМНУ ТОРГІВЛЮ**

Мінісеполіс. — Під час урочистостей, в лаштованих тут з нагоди сторіччя існування Мінесоти, як окремо американського степу, у неділю 11 травня ц. р. виступив із промовою державний секретар ЗДА Джан Фостер Доллес, який цього ж самого дня вернувся з Копенгаги, де він брав участь у конференції міністрів закордонних справ держав, приналежних до НАТО. У своїй промові до понад 25,000 учасників урочистостей Доллес заявив, що ні ЗДА ні вільний світ не можуть залишитися бездіяльними в той час, як їх усе більше і більше оточує, намагаючись задушити, ворожий деспотизм. Тому теж сьогодні не вистачають самі тільки оборонні заходи. Збереження незалежності і добробуту вільних націй вимагає також вдержування і безупинного поширювання вільної торгівлі продуктами їхньої праці і, зокрема, для ЗДА є незвичайно важливим розвиток світової торгівлі. Допомога, що її дають З'єднані Держави Америки відсталі країнам, є вже в своїй основі цілком різною від допомоги, даваної Совєтами, які із своєю поміччю пов'язують завжди намагання знищити незалежність тих країн, що одержують їхню допомогу. В дальшому Доллес підкреслює компетенцію вдержування американської програми допомоги закордонній, і, зокрема, життєву важливість програми взаємної торгівлі, яка є коначною не тільки для економічного добробуту ЗДА, але й навіть теж для справи вдержування миру. Якщо б не було обидвох цих програм, то ЗДА мусіли б збільшити непомірно свої збройні сили й оборонні заходи, що вимагало б куди більших витрат, яте, що ЗДА дають своїм союзникам у вільному світі. Промову Доллеса вважають відповіддю на намагання деяких конгресових кіл зменшити допомогу для закордонну і з другого боку обмежити діяння договорів про взаємну торгівлю з закордоном, що були досі однією із головних баз американської закордонної політики. Над обидвома справами відбувається тепер широка дебата в Конгресі, Палата Репрезентантів якої почала вже розгляд запропонованої урядом програми закордонної торгівлі, що її комісія закордонних справ зменшила вже на десять відсотків, і де комісія способів і засобів працос над введенням основних і далекоїдучих змін у запропонований урядом програми взаємних торговельних договорів. Багато конгресменів ставляться до урядового проєкту в цій справі цілком негативно і вимагають ліквідації цілої системи цих договорів. З другого боку в Конгресі посилюється опозиція проти уділювання закордонної допомоги для таких країн, як Югославія, Польща чи інші держави, надто тісно зв'язані із Совєтським Союзом.

Рада підприємців сподівається поліпшення економіки

Тат Спрінгс, Вірджинія. — На зборах Дорадчої Ради Підприємців, яка існує при секретареві торгівлі, 10-го травня вирішили, що не треба зменшувати прибуткових податків, бо економіка країни і без того в найближчому часі поліпшиться. Ця рада існує від 1933-го року, вона діяла під час трьох економічних рецесій, двох воєн і найбільшої злишки в американській економіці. Секретар торгівлі Вікс заявив після наради цієї ради, що 70% її членів були проти того, щоб зменшувати прибуткові податки. На нараді говорено про те, що вже тепер деякі підприємства згошують поліпшення в своїй продукції. Найбільше проти зменшення податків виступав колишній секретар скарбу Джордж М. Гомфрі. Голова цієї ради, президент Будівельної Корпорації С. Л. Вехтель заявив, що в квітні цього року виготовлено більше будівельних контрактів, як у трьох попередніх місяцях — січні лютому і березні, — разом взявши. На думку цього будівельника будівельний промисл буде далі збільшуватися.

СТРАЙК ЗАЛІЗНИЧНИХ КОЧЕГАРІВ В КАНАДІ

Оттава, Канада. — Більш за 3 000 кочегарів на залізничній лінії „Канадієн Пасіфік“ почали страйк 11-го травня, щоб не допустити до редукції внаслідок того, що ця залізнична лінія авела льокомотиви Дізеля і плану-вала збільшити деяку кількість кочегарів. Міністер праці Михайло Стар вийшов до Монреалю на конференцію з президентом залізниці Н. Р. Крампом, а прем'єр Джон Діфенбікер заявив, що уряд планує якнайшвидше злізидувати той страйк.

В АМЕРИЦІ

● **Сержант Елба С. Картер** заявив, що американські жінки не вміють варити, бо вони, або перераховують страви і їм самим нищать їданими, або не вміють надати їм доброго смаку і кольору. Картер, бувший головний кухар в американському легуському з'єднанні в Японії, живе тепер в Шикаго. До поганих кухарів зарахував він і свою власну жінку.

● **У Портленді, Орегон**, дика качка з 6-ма каченятами з'явилася в центрі міста і припинила пудлинний рух. Поліціясти половили непрошених гостей і відвезли їх на річку.

● **Колишній президент Гаррі С. Труман** 7-го травня відзначив свої 74-річчя роковини на прийнятті, яким його пошану влаштувала 70 пратейлів у Кеппас Сіті, Міссурі. На ювілейному банкеті лежало 74 срібних монети плюс одна — „на ріст“. Також у Конгресі демократичні конгресмени відзначили Труманові народини, називаючи його „одним із найбільших президентів ЗДА“.

● **Колишній голова Республіканського Крйового Комітету**, Лйонард В. Голл, повернувшись з Брюссельської виставки в Бельгії, відвідав президента Абена-гера. Голл заявив, що не говорив з Президентом про політику, а тільки сказав йому звіт про виставку, як його представник.

● **В неділю 4-го травня** зліди зломивши до анта Фреда Івенса і пірнали одезку, бжебурили та інші речі, які залишилися там після скарби скарби Лінніла Фоллса, Пінніна Оберкрані, 25 років тому зліди Оберкрані після скарби його батька, зламивши до анта у Байтстоу, Н. Й.

● **У 1956 р.** військовий суд дерадував сержанта морської піхоти Метью МакКіона за те, що під час нічних аправ з його нини втілюєш 6 рекрутів. МакКіон відбув 3-місячний каркюртюр і почав служити як значайний моряк. Минулого року він був піднішений до рангів старшого моряка; а тепер найменований вістуном.

● **Одйер Інформайнійної служби в Форті Гул, Тексас**, де відбувався військовий повинність поудлярний сйівак Елвіс Преслі заявив, що військова команда „гордиться тим, бо він випищується понад іншими рекрутами своїми здібностями при засвоєванні 5-тижневої вишкільної програми“.

Ніксона оваційно вітали в Колумбії

Вогота, Колумбія. — 11-го травня віце-президент Річард М. Ніксон прибув у своїй подорожі доброї волі до Колумбії, де його найгякчіше вітали з усіх тих країн, які він досі відвідав в Південній Америці. Група комуністичних демонстрантів в кількості коло 100-200 осіб старалася викликати в юрбі настрої проти Ніксона, кричачи «Ніксон, йдьте додому», але це їй не вдалося, бо всі комуністичні спроби не мали жадного успіху і пройшли безслідно. Комуністичні демонстрували перед готелем, в якому мешкав Ніксон, а перед пам'ятником Сікони Болівара, визвольника Південної Америки. Віце-президент брав у відкриту авті і стоячи, відповідав на овації населення, яке кричало «Ніксон, хай їде додому», «хай їде зДА». На летищі вітали Ніксона новообраний президент Альберто Алерас Комиза. Віце-президент хотів телефонічно говорити з своєю матір'ю в «Дні Матері», але не зміг її знайти. Президент Айсентавер переслав телефоном окреме звернення віце-президента, хвалячи його «відвагу, терпеливість і холоднокрівність» під час демонстрацій «радикальних ліваторів» у Перу. Президент сказав, що відважна постава Ніксона зробила йому «нову пошану подив» в цій країні. Айсентавер запевнив віцепрезидента, що велика більшість населення Перу і ЗДА суджує події в Лімі.

Дженерал Моторс проти запропонованого В. Рутером арбітражу

Дітройт: — Голова Об'єднаних Автомобільних Робітників В. П. Рутер 10-го травня запропонував, щоб справу теперішніх переговорів про продовження контракту працівників робітниками і трьома автомиї фірмами (Дженерал Моторс, Крайслер і Форд) передати на вирішення окремим арбітражовим судам, рішення яких мусило б зобов'язувати обидві сторони. Згідно з пропозицією Рутера, яка вміщена в листі до голови Сенатської Протитрестової Підкомісії, сенатора Естеса Кіфопера, треба організувати три арбітражні суди. До кожного з них входили б по два представники від робітничих спілок і двієї автової корпорації. Ці чотири члени вибирали б собі п'ятого члена, який мав би бути головою арбітражного суду та безпартійним з двох спіл спор робітників і працевлагодівців. Представники корпорації Дженерал Моторс заявили, що він не може погодитися на цю пропозицію, яка є тільки пропагандиною махінацією. Спілки Автових Робітників Конфрат автових компаній кінчається 29-го травня, і до того часу треба б його продовжити або заключити новий, бо інакше мусів би бути страйк, якого тепер ніхто ні бажав, поки існує господарська знижка.

ДЕЛЕГАТИ НА КОНВЕНЦІЮ УНС З РОВД АЙЛЕНД І МАССАЧУСЕТС ВІДБУЛИ НАРАДИ

Вунсакет, Ровд Айленд. — Минулої неділі, 11-го травня, тут відбулися передовичні наради делегатів Відділу УНС із стейтів Ровд Айленд та Массачусетс, на яких обговорено ряд справ, що їх ці делегати заступатимуть на найближчій конвенції УНС-оу, яка почнеться за два тижні в Кіліленд, Огайо. Справи, що їх плянує виводити на конвенції Головний Екsekутивний Комітет, зокрема ряд пропонуєваних змін у статуті, референду призначення на нарадах головний президент УНС п. Д. Галіччи. У дискусії відідало багато уваги

справам „Свободи“ та її видань, приписюючи до одного душного — висновку, що найближча конвенція, в найкращому інтересі УНС та української справи, повинна подбати про забезпечення видавництва УНС-оу, зокрема щоденника, бодей найбільш необхідних фондами для дальшого розвитку. Зборами, в яких взяло участь 15 делегатів, 20 представників Відділу проводив головний радний І. Кокольський, а взяли в них участь, разом з делегатами з їхньої округи, також головні радні з Бостону, п. М. Давис і скарби і адв. Анна Чопик.

УСК Нью Йорк знову на першому місці

Но Порк, 11 травня. — Висока перемога УСК-у над Бриджпортом 5:0, доповнена програною конкурента УСК-у на першину СК-Гобокен з Брукингом 0:1 дала змогу футболістам УСК-у вписувати знову на перше місце в Німецькій Лізі УСК-ові осталося до кінця сезону ще двох змагань, які повинні принести йому перемоги. І тоді, мабуть, прийдесться УСК-ові грати рішальні змагання Гобокеном за право переходу до екстракласи, «Великої Дев'ятки» Німецько-Американського Футбольного Союзу.

НОВИЙ РЕКОРД ЛЕТУ У ВИСОТУ

Новий американський літак Старфайтер Ф-104 (вгорі), на якому майор Говард П. Джансон з Новато, Каліф. встановив новий рекорд у леті висоту — 91,249 стій, на дві милі вище від останнього французького рекорду.

ХРУЩОВ ПОГОДИВСЯ НА СТУДІЇ НАД КОНТРОЛЕЮ ВИБУХІВ

Москва. — У своїй ноті до СРСР з неділі 11-го травня ч.р. товстийкї прем'єр Нікіта Хрущов погодився на пропозицію З'єднаних Держав, щоб негайно розпочати технічні студії над можливостями інспекційної контролї, щоб гарантувати порозуміння щодо припинення дальших експериментальних вибухів атомової і водневї зброї. Однак це єдина „концесія“, яку зробив Хрущов, який, зрештою, у своїй довгій ноті повору знову попередив аргументи щодо konieczности припинення атомових і водневих вибухів, покликанихся на заповідь Совєтї в цїй справі з 22-го квітня ч.р. Хрущов висловив „здивування“, що ЗДА і Англія такі переводять в терешішому часі дальші експериментальні вибухи, заявляю, що він не бачить з цього жадної користи для цих держав, які і так розпочали були свої експерименти з ядрявою зброєю швидше від СССР. За це, що стосується американської пропозиції встановити контрольну систему над арктичним обширом, то Хрущов далі твердить, що така контролїя була б тільки з користю для З'єднаних Держав, бо Совєтський Союз був би далі зарожений з різних інших пунктів в Європі і Азії, як острівні території Англії, Франції, Італії, Західної Німеччини і т.д. Уреччиння Хрущова відмови теперішньої Радї Безпеки Об'єднаних Націй авторитетності, бо, мовляв, вона зложена на так, що більшість її членів більше або менше залежать економічно від З'єднаних Держав. Він далі відмовляється від цїєї цїлі, щоб досягти цїєї интенції ЗДА що стосується того внеску на контролю арктичного обширу, настоює на konieczности припинення дальших лєтїв американських бомбардувальників над сусїдствї того обширу. У дві місяці Хрущов атакує поімено над державною секретаря Доуlessа за його заяву, а саме, що ЗДА, після встановлення контролю над арктичним обширом, „зменшать до мінімуму“ летї бомбардувальників, а не припинять їх зовсім, — і за промову державного секретаря на форумі університету в Нью-Гемпширі зраз є після останнього совєтського „вєта“ в Радї Безпеки. Хрущов жаліється, що продовжування Американської політики на основі принципів, проголошених Доуlessом, „виключає згорї всієї можливості порозуміння“. — За першими американськими коментарями, згода Совєтська на американську пропозицію щодо розпочаття студій над можливостями практичної контролювання, щоб однією стороною не порушила договорів про припинення атомових вибухів, ціл перша совєтська згода подає ніби настільки, що СССР погодиться врешті і продовжувати переговори про розробряння.

Комуністичний Китай зірвав усі торговельні зв'язки з Японією

Токіо. — Комуністичний Китай зрівняв усі існуючі з Японією торговельні взаємини, надавши за формальної припину — „вороже до Китаю становить японського прем'єра Нобусуке Кіші". Комуністичний уряд уневажає всі експортні й імпортові дозволу і припиняє видавання оних. Цей розпорядок прийшов водночас з гострою атакою комуно-китайського міністра закордонних справ Ікен-і проти Нобусуке Кіші. Голова комуно-китайської торговельної місії в Токіо заявив, о 40-денні переговори не мають позитивного вислідку внаслідку „ворожої позиції японського прем'єра. Однак японські політичні кола твердять, що комуно-китайські акти — це звичайний прояв гадячий майстер, оброханий на випливання виборів в Японії, які відбудуться травня п. р., що скріпиться позицію проти уряду Нобусуке Кіші. Китайські комуністи „образилися" на японського прем'єра за його заяву, що японський уряд не може гарантувати, що комуно-китайський прапор, вишнєшн над китайським торговельним представництвом в Японії, не стане предметом атак збоку японських патріотів.

Фанатик убив кол. прем'єра Пакістану

Лягоре, Пакистан. — У містоу 14-го листопада 9 грудня 1976-го року д-р Хан Сатіб, лікар з професії, колишній прем'єр і колишній міністр, член академічного парламенту і член з найбільш шанованих в суспільстві державних мужів, загинув з руки 0-річного колишнього поштового службовця Ати Мохаммеда. Цей останній пійшов був до д-ра Хана Сатіба, коли той сидів у горділля свого дому й читав газету. Ата Мохаммед ніби прогледів його вставити за ним, щоб привернути його на державній службі, та в кілька хвилин потім витягнув з-під плаща довгого ножа і проколов ним старого ділячу. Поліція піймала атентача через небагато місяці злочини. Покійний д-р був близьким приятелем президента Пакистану Іскандера Мірзі й прем'єра Малика Фіроза Хана. На як теж індійського прем'єра Неру, з яким належав у гурті найвіршніших учнів і дослідників Ганді. В індійському парламенті посли вислухали стоючи промови Неру в честь Хана Сатіба.

У Нью-Йорку відбувся 13-ий Літературно-Мистецький Ярмарок

Нью-Йорк. — В суботу 10 грудня відбувся в Нью-Йорку, у залі Джозьєв Гайексу при Євгеню „Б“, 13-ий Літературно-мистецкий Ярмарок, улаженый Літературно-Мистецкий Клубом, при чому він зібрав знову кількакот осіб публіки. У програмі виступили артисти драми й опери з Львівського українського театру за його найсвітлішої доби, що іронією долі припала накраза на останню війну, а саме: пані Лїда Черних, колишня примадона тамошньої опери, та драматичні артистки Елюдія Дичко-Блавацька, Віра Левницька й Єлисавета Черніль-Шашарівська. Пані Черніль відігравала одну пісню привабливо на залі композитора Грузиня, одну композицію Гр. Китаєтого й дві арії з Кармен, Є. Блавацька і Є. Шашарівська виконали спільно діалог, власний монтаж, з „Мини Мазайла“ Миколи Куліша під „Метаморфоза Улі“, крім цього Е. Блавацька пересиділа з пам'яті оповідання Кравиченка „Таргани“ (сатира на советську бюрократію) а Є. Шашарівська — відігравала частину з Леся Українки „Одержима“. П. В. Левницька при фортепіанному аккомпаніменті свого чоловіка Юрія відігравувала уривки з поем Леся Українки „Жінка“. В музично-співочій частині виступили ще пані Наталія Андрусів (сопрано), Філадельфія Володимирівна Блек' (флейта), з окремих соль-точками й у тріо, разом з пансю Евгєнією Чапельською при фортепіані, Миросла Понеділок відігравав нове оповідання „Соборні борці“, а Валя Калин, Зеносичук і Степан Шлех виграли сцену Івана Керницького „На забаву“. Пані Л. Крушельницька відіграла оповідання Ярослава Герца „Писанка“. Конференсьери виступали ред. Іван Кептос, Рудницький і пані Київський Студюк.

ХРУЩОВ У ЗАТЯЖНІЙ БОРОТБІ ЗА ВЛАДУ

**СТАЛІНІСТИ У НОВІЙ АТАЦІ. — ГОЛОВНУ РОЛЮ
В ТЕПЕРІШНІЙ КРИЗІ МАВ БИ ІРАТИ
ЧЕРВОНИЙ КИТАЙ**

Москва. — Нікіта Хрущов наполегливо бореться за свою екзистенцію, при чому в цих нових ідеологічних спорах, получених зі шкурною боротьбою за владу, головну роль грають секретар Центрального Комітету член партійної Президії Компарти СРСР Міхал А. Суєлов, член партійного секретаріату Пйотр Н. Песполов. За словами тих двох речників сталінського курсу в совєтській версії стоїть бачити, що комуністичайський диктатор Мао Тсунг, який з мотивів внутрішньокитайської ситуації виступав проти об'єднання курсу внутрішньої і закордонної політики, ото ж проти великої «десталізації» і проти «ревізйонізму». Хоч комуністичний Китай спершу підтримував десталізацію та замирення Хрущова з Тітою і Гомулкою, проте тепер, внаслідок сильного зросту опозиційних настроїв внутрі Китаю і неконечности тамошньої «теперді руху», Пейпінг звернувся різко проти Тіта. Пейпінг ніби не може допустити до конференції «на вершинах», де не було б його, комуністичного Китаю, бо знову поменшило б престиж комуністичної влади очей китайських мас. Таким чином внутрішній боротьба між сталіністами і протисталіністами на Кремлі зазублюється за совєтсько-китайській взаємнини і за взаємнини Москви з Пейпінгом.

Вини з п'ятьма. Хрущов, маючи проти себе з одного боку сталіністів з Суєловим і Песполовим у провіді, та з другого боку Мао Тсунга, мусить — твердять закордонні обсерватори в Москві — прихилити «гострий курс», дарма, що він нічим, аластиво, домі в ділянці закордонної політики не відрізнявся був від старого сталіністичної політики, її цілей та навіть її метод. Західна преса, спираючись головним на вістаків від добре поінформованих польських комуністів, оприлюднила тексти трьох найбільш характеристичних пресових голосів: статті з комуністичного офіційного «Народний Шоденник» в Пейпінгу, де Тітові закинуто, що він «дигається за західними імперіалістами», — статтю «Правди» з гострими атаками проти Тіта і відповідь югославського «Комуніста», в якій закидається Москві, що вона завертас на сталініські позиції. Характеристично, що в комуністичайській статті говориться виразно, що радшо мали Сталін і Молотов, викинувши в 1948 році Югославію з Комінформу. В останніх днях Москва ніби вислала нову ноту до Югославії з ультиматумом — приєднатися до совєтського блоку, або «понеести конвенквенції». Ця нова боротьба за владу на Кремлі викликує найбільшу увагу західних праси.

П'єр Пфлімлен творить французький уряд

Париж. — Третій з черги кандидат на французького прем'єра, один із лідерів центральної партії Народних республіканців і міністер фінансів в останньому уряді Фелікса Гаярра дістав задоволення від генерального секретаря Соціалістичної партії, коли прем'єра Гю Молле, що соціалісти підтримують його. Це стало вихідною точкою для Феліксана при творенні нового уряду Франції. Криза уряду у Франції вийшла вже за четвертий тиждень: вона почалась від 15-го квітня, з падінням уряду Фелікса Гаярра внаслідок спротиву парламенту погодитись на переговори Франції з Тунісією на базі «незалежності» (де голлісти) тобто суверені за ним у парламенті, але не мали б своїх представників в уряді і таким чином не брали б безпосередньої відповідальності за політику уряду. Така концепція дала б більшу свободу уряду і з суцільнішим ліберальним характером, але водночас такий уряд ще більше залежав би від доброї чи злої волі, чим падає химери, правої Незалежної партії, яка в кожній хвилині, прислухавшись свої голос до голосів комуністів на лівійці і правих «пужадиств», могла б повалити уряд. Феліксан має вже в найближчій вівторок, 13-го травня д.р. представити парламентові.

**РОЗСТРІЛЯЛИ ГОЛОВУ
КОМПАРТИ В ІРАНІ**
Тегеран — Офіційно

політичні прем'єри, з доручення президента Коті, пробували створити новий уряд, зрештою цієї місії, не змігши виконати її в свій уряд представників одніако лівих соціалістів, як правих «незалежних», із суперечними поглядами на дальшу політику суверенитету Аляску. Уряд Перфілієва мав би, за твердження преси, складатися лише з центристів і лівих соціалістичних партій і мав би знову опиратися на такі самі більшості, що й мав був соціалістичний уряд Гю Молде; праві

У С В І ТІ

- **Австрійська поліція** оскаржила першого секретаря посольства в мадлярських амбасаді у Відні Йосифа Кергена і мадляр Носифа Телеші, яких мав дипломатичний намістр, у тому, що вони ввели в однієї мадлярської яхти стати нелегально. Комуністи, очевидно, заперечують цьому.
- У **Шотландії (Англія)** власник надморської властості Від Обгордінні й густим парком на 6 етін висоти Суєдді ввели скарту, що паркан задовольно ім морський вид. І магістрат наказав Вілові знизити паркан. Той відмовився, купив п'ять старих танків і виставив їх фронтон до суєдді, виповнивши ім «віну». На його горді височіє таблиця з доміганням передати скарту на відпущення з військового судно, бо накази, мовля, магістрат і поліція «тілми по його труні» зможуть підійти до паркану.
- **Поряд напорку Об'єднаних Націй** в Нью Йорку інтерє висіти прапор Об'єднаної Арабської Республіки, замість доте-

HUDSON COUNTY NATIONAL BANK
 Est. 1851

IN JERSEY CITY Montgomery at Washington St. Jackson at Wilkinson Ave. Central Ave., near Bowers St. Pavonia Ave. at Grove St. 40 Journal Square	IN BAYONNE Broadway at Twenty-Third St. IN GUTTENBERG 68th St. at Bergenline Ave. IN HOBOKEN River at First St.

Відкрито
 в ПОНЕДІЛКОВІ вчором   у П'ЯТНИЦЮ вчором
Borrow Here   Insure Locally

РІЗНЕ

Українська Крамниця
ALMO VARIETY
136 First Ave. (між 8 та 9 вул.)
New York City
Tel.: OR 4-9241
АНГЛІЙСЬКІ КУПОНИ
на убрания та
ВОВНЯНІ РЕШТКИ.

REAL ESTATE

ТЕПЕР САМЕ ЧАС
ПОДУМАТИ ПРО СВІЙ ДІМ.
Якщо треба малювати, переоб-
рати або купити новий. Ми
ЗРОБИМО ЦЕ ЛІПШЕ. Наші
ціни незрівняні. Ми розуміємо
заощадити Вам гроші.
Ви маєте вибір площі
в догодних положеннях.
Огляньте наш "model" дім:
1918 Mildred Ave.
or 720 Middlesex St., Linden, N. J.
За найліпшим купом в сезоні
телефонуйте сьогодні.
Питайте Mr. Adam
J. C. S.
BUILDING CORP.
142 Park Pl., Elizabeth, N. J.
Tel.: EL 5-1713

MANHATTAN
72 2nd Street, West
5-поп. апартаментовий ДІМ
Певне інвестування грошей.
Рент \$ 18,000 задовго.
\$ 38,000. Ціна \$ 92,000.
Чистого доходу 10%
CHARLES HADGLO
125 M. 72nd St., New York City
Tel.: TR 3-3131

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ДЖЕРЗІ СІТІ. Н. Дж.
Т-во "Клуб Поступовий". Віль-
д. 70. повідомляє, що Місячні збо-
ри відбудуться в середу, 14-го
травня 1958 р. о год. 7-й веч.
в ЗНДомі. 433 Boulevard Ave.
Проемою прибути та подати свої
проекти делегатів на конвен-
цію УНСОУ. І. Патуліч.
предс.; П. Коетик, секр.

КНИЖКИ

ДОКІЯ ГУМЕННЯ
ХРЕЩАТИЙ ЯР
(Київ 1941-43)
РОМАН — ХРОНІКА.
488 стор. У твердій оправі.
Ціна \$4.50.
Замовляти:
"SVOBODA"
P. O. Box 346,
Jersey City 2, N. J.

"ПІСТОПАД"
для чоловічої хору з барит-
соном і фортеп.
слова Р. Купчинського,
музика О. Залеського.
Ціна: 80 коп.
Замовляти:
"SVOBODA"
P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ГРАМАТИКА
УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ
— зладив: —
ОЛЕКСАНДЕР ПАНЕНКО.
Це підручник для серед-
ніх шкіл і для само-
освіти.
— Ціна \$2.00 —
Замовляти у:
"SVOBODA"
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

НАВІТЬ НАЙБІЛЬШЕ ХВОРІ
НЕ ПОВИННІ
ТРАТИТИ НАДІ
ВСЕ ХТОСЬ НАДІЄТЬСЯ, ЩО ВАМ ПОМОЖЕ.
МОЯ ЦІЛЬ ПОМАГАТИ ХВОРИМ
ВІДІЗНАТИ СВОЄ ЗДОРОВ'Я
ПРИРОДНОМУ СПОСОБОМ
(ПРИРОДНОЮ МЕТОДОЮ).
Година прийняття:
ЩОДЕННО від 9-ї рано до 7-ї вечора.
В неділю і свята за попереднім зазначенням.
Tel.: JOSEPH MILLER, D.C., Ph.C.
730 BROAD STREET
NEWARK, N. J.
Mitchell 2-0073

В 32-роківини з дня смерті
СИМОНА ПЕТЛЮРИ
вийшла з друку книжка у виданні УВАН у США
СИМОН ПЕТЛЮРА
„СТАТТІ, ЛИСТИ, ДОКУМЕНТИ“
У книжці вміщені статті Симона Петлюри, друковані
від 1902 р., відомі, невідомі, телеграми рр. 1917-1920
підписані ним, листи, з яких понад тридцять друкують-
ся вперше. Також подано матеріали до біографії
праць Симона Петлюри.
Книжка видана на доброту папері, має 480 ст. великого
формату, 9 ілюстрацій.
• Ціна книжки \$6.00, в гарній полот. оправі \$7.00. •
Замовляти:
"SVOBODA", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

3 НАУКОВИХ КОНФЕРЕНЦІЙ УВАН У ЗДА

Доповідь проф. Ахмеда Зейді Велді Тогана „Поход Тимура
1395 р. на Україну і Пів. Кавказ“.

27 квітня 1958 р. в Нью-Йорку
відбулася пленарна конферен-
ція УВАН у ЗДА, на якій про-
читав доповідь турецький уче-
ний Ахмед Зейді Велді Тоган.
Голова УВАН у ЗДА, проф.
М. О. Ветухін, представив до-
повідача, як професора Істан-
бульського університету, вида-
того фахівця з історії тюрк-
ських народів, автора численних
публікацій арабською, турець-
кою, перською, російською, ан-
глійською, французькою і ні-
мецькою мовами.

Тепер проф. Тоган тимчасово
перебуває в Нью-Йорку, читаю-
чи лекції в Колумбійському
університеті.
Проф. Тоган почав свою до-
повідь з твердження, що, в той
час, як поход Тимура 1395 р.
до сих пор докладно освітлений в
історичній літературі, його по-
хід 1395 р. майже невідомий.
Деталі дані про нього були опу-
бликовані в арабській літературі
18-го століття, але не були
використані європейськими до-
слідниками, зокрема Грушевсь-
ким. Докладні дані були опу-
бликовані 1957 року. Зокрема
проф. Тоган опублікував у на-
мецькій науковій журналі-
стичній Тимур з лютого 1395 р.
до турецького султана Балзета.
Цей лист, що його оригінал
знайдено в Сулейманієвській бі-
бліотеці в Істанбулі, цікавий
тим, що показує, що поход Ти-
мура мав значення не тільки для
Золотої Орди, але й для
всєї Східної Європи. В цьому
листі Тимур пропонував султану
Балзету спільними силами
йти в наступ на Наддні-
прянищину. Тимур називав себе
„завойовником немусульмансь-
ких країн Сходу“ (Індія й Ки-
тай), а Балзета називав за-
воювальником „Заходу“ (Балкан).
Тимур писав, що Тохтамыш (хан
на українських землях і Кавка-
зі) веде зрадницьку політику
проти Ісламу і перебуває в со-
юзі з литовцями і поляками;
Тимур попереджував султана,
що ця політика завдасть тур-
кам шкоди.

Султан Балзет не пристав на
пропозиції Тимура і він виру-
шив у похід сам, розбивши 14
квітня 1395 р. Тохтамыш на
річці Кури, північному рукаві
Терека. Тимур лишив частину
своїх військ на Кавказі і пере-
слідував Тохтамыш, рухався на
Болгу, в район теперішнього
Саратова і змусив Тохтамыш
піддатися на північ, на землі
вогнаних болгар. Тоді Тимур повер-
нувся на Дніпро, де стояла час-
тина армії Тохтамыш під ко-
мандуванням князя Бек'яри
Оглана. Тимур розбив його вій-
сько біля Києва, а тоді пішов
назад понад Дніпро униз і роз-
бив ще одну групу військ при-
близною в районі Запоріжжя.
Далі Тимур поділив своє вій-
сько на дві групи: головною гру-
пою він командував сам, його
опиком та єдиним еміром цієї гру-
пи була переслідувати й ни-
щити рештки військ Бек'яри
Оглана на верхньому Дніпрі, на
Дону і в Молдавію. Друга гру-
па, що була під командуванням
сина Тимура, мала оперувати на
нижньому Дніпрі, на Запоріжжі,
в Криму і а берегах Чорного
та Азовського морей. За умо-
вою, обидві групи військ зустрі-
лися після закінчення операцій.

Доповідь докладно висвіт-
лює, як війська Тимура пере-
слідували рештки збройних сил
Тохтамыш, як підкорювали і
підкорювали міста — „все пе-
репертажує догори ногами“ —
за висловом арабського літо-
писця.
Проф. Тоган зупинився на
питанні племен, що їх згадува-
но в арабських джерелах, які пе-
речислюють багато тюркських
племен, що в той час жили на
Дніпрі, Дону й Волзі. Зокрема
він сказав, що досі неясно, які
народи згадані під назвою
„урус“ і „урух“. „Чук“
це суфікс, що визначає „малий“.

Заключили операції на пер-
шому Дніпрі в Дніпурі, де
рухався до Озійського моря, з'єд-
навшись з другою групою військ,
що рухалися з півночі. Такого
року, як поход Тимура 1395 р.
до сих пор докладно освітлений в
історичній літературі, його по-
хід 1395 р. майже невідомий.
Деталі дані про нього були опу-
бликовані в арабській літературі
18-го століття, але не були
використані європейськими до-
слідниками, зокрема Грушевсь-
ким. Докладні дані були опу-
бликовані 1957 року. Зокрема
проф. Тоган опублікував у на-
мецькій науковій журналі-
стичній Тимур з лютого 1395 р.
до турецького султана Балзета.
Цей лист, що його оригінал
знайдено в Сулейманієвській бі-
бліотеці в Істанбулі, цікавий
тим, що показує, що поход Ти-
мура мав значення не тільки для
Золотої Орди, але й для
всєї Східної Європи. В цьому
листі Тимур пропонував султану
Балзету спільними силами
йти в наступ на Наддні-
прянищину. Тимур називав себе
„завойовником немусульмансь-
ких країн Сходу“ (Індія й Ки-
тай), а Балзета називав за-
воювальником „Заходу“ (Балкан).
Тимур писав, що Тохтамыш (хан
на українських землях і Кавка-
зі) веде зрадницьку політику
проти Ісламу і перебуває в со-
юзі з литовцями і поляками;
Тимур попереджував султана,
що ця політика завдасть тур-
кам шкоди.

Султан Балзет не пристав на
пропозиції Тимура і він виру-
шив у похід сам, розбивши 14
квітня 1395 р. Тохтамыш на
річці Кури, північному рукаві
Терека. Тимур лишив частину
своїх військ на Кавказі і пере-
слідував Тохтамыш, рухався на
Болгу, в район теперішнього
Саратова і змусив Тохтамыш
піддатися на північ, на землі
вогнаних болгар. Тоді Тимур повер-
нувся на Дніпро, де стояла час-
тина армії Тохтамыш під ко-
мандуванням князя Бек'яри
Оглана. Тимур розбив його вій-
сько біля Києва, а тоді пішов
назад понад Дніпро униз і роз-
бив ще одну групу військ при-
близною в районі Запоріжжя.
Далі Тимур поділив своє вій-
сько на дві групи: головною гру-
пою він командував сам, його
опиком та єдиним еміром цієї гру-
пи була переслідувати й ни-
щити рештки військ Бек'яри
Оглана на верхньому Дніпрі, на
Дону і в Молдавію. Друга гру-
па, що була під командуванням
сина Тимура, мала оперувати на
нижньому Дніпрі, на Запоріжжі,
в Криму і а берегах Чорного
та Азовського морей. За умо-
вою, обидві групи військ зустрі-
лися після закінчення операцій.

Доповідь докладно висвіт-
лює, як війська Тимура пере-
слідували рештки збройних сил
Тохтамыш, як підкорювали і
підкорювали міста — „все пе-
репертажує догори ногами“ —
за висловом арабського літо-
писця.

Проф. Тоган зупинився на
питанні племен, що їх згадува-
но в арабських джерелах, які пе-
речислюють багато тюркських
племен, що в той час жили на
Дніпрі, Дону й Волзі. Зокрема
він сказав, що досі неясно, які
народи згадані під назвою
„урус“ і „урух“. „Чук“
це суфікс, що визначає „малий“.

Заключили операції на пер-
шому Дніпрі в Дніпурі, де
рухався до Озійського моря, з'єд-
навшись з другою групою військ,
що рухалися з півночі. Такого
року, як поход Тимура 1395 р.
до сих пор докладно освітлений в
історичній літературі, його по-
хід 1395 р. майже невідомий.
Деталі дані про нього були опу-
бликовані в арабській літературі
18-го століття, але не були
використані європейськими до-
слідниками, зокрема Грушевсь-
ким. Докладні дані були опу-
бликовані 1957 року. Зокрема
проф. Тоган опублікував у на-
мецькій науковій журналі-
стичній Тимур з лютого 1395 р.
до турецького султана Балзета.
Цей лист, що його оригінал
знайдено в Сулейманієвській бі-
бліотеці в Істанбулі, цікавий
тим, що показує, що поход Ти-
мура мав значення не тільки для
Золотої Орди, але й для
всєї Східної Європи. В цьому
листі Тимур пропонував султану
Балзету спільними силами
йти в наступ на Наддні-
прянищину. Тимур називав себе
„завойовником немусульмансь-
ких країн Сходу“ (Індія й Ки-
тай), а Балзета називав за-
воювальником „Заходу“ (Балкан).
Тимур писав, що Тохтамыш (хан
на українських землях і Кавка-
зі) веде зрадницьку політику
проти Ісламу і перебуває в со-
юзі з литовцями і поляками;
Тимур попереджував султана,
що ця політика завдасть тур-
кам шкоди.

Султан Балзет не пристав на
пропозиції Тимура і він виру-
шив у похід сам, розбивши 14
квітня 1395 р. Тохтамыш на
річці Кури, північному рукаві
Терека. Тимур лишив частину
своїх військ на Кавказі і пере-
слідував Тохтамыш, рухався на
Болгу, в район теперішнього
Саратова і змусив Тохтамыш
піддатися на північ, на землі
вогнаних болгар. Тоді Тимур повер-
нувся на Дніпро, де стояла час-
тина армії Тохтамыш під ко-
мандуванням князя Бек'яри
Оглана. Тимур розбив його вій-
сько біля Києва, а тоді пішов
назад понад Дніпро униз і роз-
бив ще одну групу військ при-
близною в районі Запоріжжя.
Далі Тимур поділив своє вій-
сько на дві групи: головною гру-
пою він командував сам, його
опиком та єдиним еміром цієї гру-
пи була переслідувати й ни-
щити рештки військ Бек'яри
Оглана на верхньому Дніпрі, на
Дону і в Молдавію. Друга гру-
па, що була під командуванням
сина Тимура, мала оперувати на
нижньому Дніпрі, на Запоріжжі,
в Криму і а берегах Чорного
та Азовського морей. За умо-
вою, обидві групи військ зустрі-
лися після закінчення операцій.

Доповідь докладно висвіт-
лює, як війська Тимура пере-
слідували рештки збройних сил
Тохтамыш, як підкорювали і
підкорювали міста — „все пе-
репертажує догори ногами“ —
за висловом арабського літо-
писця.

Проф. Тоган зупинився на
питанні племен, що їх згадува-
но в арабських джерелах, які пе-
речислюють багато тюркських
племен, що в той час жили на
Дніпрі, Дону й Волзі. Зокрема
він сказав, що досі неясно, які
народи згадані під назвою
„урус“ і „урух“. „Чук“
це суфікс, що визначає „малий“.

Заключили операції на пер-
шому Дніпрі в Дніпурі, де
рухався до Озійського моря, з'єд-
навшись з другою групою військ,
що рухалися з півночі. Такого
року, як поход Тимура 1395 р.
до сих пор докладно освітлений в
історичній літературі, його по-
хід 1395 р. майже невідомий.
Деталі дані про нього були опу-
бликовані в арабській літературі
18-го століття, але не були
використані європейськими до-
слідниками, зокрема Грушевсь-
ким. Докладні дані були опу-
бликовані 1957 року. Зокрема
проф. Тоган опублікував у на-
мецькій науковій журналі-
стичній Тимур з лютого 1395 р.
до турецького султана Балзета.
Цей лист, що його оригінал
знайдено в Сулейманієвській бі-
бліотеці в Істанбулі, цікавий
тим, що показує, що поход Ти-
мура мав значення не тільки для
Золотої Орди, але й для
всєї Східної Європи. В цьому
листі Тимур пропонував султану
Балзету спільними силами
йти в наступ на Наддні-
прянищину. Тимур називав себе
„завойовником немусульмансь-
ких країн Сходу“ (Індія й Ки-
тай), а Балзета називав за-
воювальником „Заходу“ (Балкан).
Тимур писав, що Тохтамыш (хан
на українських землях і Кавка-
зі) веде зрадницьку політику
проти Ісламу і перебуває в со-
юзі з литовцями і поляками;
Тимур попереджував султана,
що ця політика завдасть тур-
кам шкоди.

Султан Балзет не пристав на
пропозиції Тимура і він виру-
шив у похід сам, розбивши 14
квітня 1395 р. Тохтамыш на
річці Кури, північному рукаві
Терека. Тимур лишив частину
своїх військ на Кавказі і пере-
слідував Тохтамыш, рухався на
Болгу, в район теперішнього
Саратова і змусив Тохтамыш
піддатися на північ, на землі
вогнаних болгар. Тоді Тимур повер-
нувся на Дніпро, де стояла час-
тина армії Тохтамыш під ко-
мандуванням князя Бек'яри
Оглана. Тимур розбив його вій-
сько біля Києва, а тоді пішов
назад понад Дніпро униз і роз-
бив ще одну групу військ при-
близною в районі Запоріжжя.
Далі Тимур поділив своє вій-
сько на дві групи: головною гру-
пою він командував сам, його
опиком та єдиним еміром цієї гру-
пи була переслідувати й ни-
щити рештки військ Бек'яри
Оглана на верхньому Дніпрі, на
Дону і в Молдавію. Друга гру-
па, що була під командуванням
сина Тимура, мала оперувати на
нижньому Дніпрі, на Запоріжжі,
в Криму і а берегах Чорного
та Азовського морей. За умо-
вою, обидві групи військ зустрі-
лися після закінчення операцій.

Доповідь докладно висвіт-
лює, як війська Тимура пере-
слідували рештки збройних сил
Тохтамыш, як підкорювали і
підкорювали міста — „все пе-
репертажує догори ногами“ —
за висловом арабського літо-
писця.

Проф. Тоган зупинився на
питанні племен, що їх згадува-
но в арабських джерелах, які пе-
речислюють багато тюркських
племен, що в той час жили на
Дніпрі, Дону й Волзі. Зокрема
він сказав, що досі неясно, які
народи згадані під назвою
„урус“ і „урух“. „Чук“
це суфікс, що визначає „малий“.

Заключили операції на пер-
шому Дніпрі в Дніпурі, де
рухався до Озійського моря, з'єд-
навшись з другою групою військ,
що рухалися з півночі. Такого
року, як поход Тимура 1395 р.
до сих пор докладно освітлений в
історичній літературі, його по-
хід 1395 р. майже невідомий.
Деталі дані про нього були опу-
бликовані в арабській літературі
18-го століття, але не були
використані європейськими до-
слідниками, зокрема Грушевсь-
ким. Докладні дані були опу-
бликовані 1957 року. Зокрема
проф. Тоган опублікував у на-
мецькій науковій журналі-
стичній Тимур з лютого 1395 р.
до турецького султана Балзета.
Цей лист, що його оригінал
знайдено в Сулейманієвській бі-
бліотеці в Істанбулі, цікавий
тим, що показує, що поход Ти-
мура мав значення не тільки для
Золотої Орди, але й для
всєї Східної Європи. В цьому
листі Тимур пропонував султану
Балзету спільними силами
йти в наступ на Наддні-
прянищину. Тимур називав себе
„завойовником немусульмансь-
ких країн Сходу“ (Індія й Ки-
тай), а Балзета називав за-
воювальником „Заходу“ (Балкан).
Тимур писав, що Тохтамыш (хан
на українських землях і Кавка-
зі) веде зрадницьку політику
проти Ісламу і перебуває в со-
юзі з литовцями і поляками;
Тимур попереджував султана,
що ця політика завдасть тур-
кам шкоди.

Султан Балзет не пристав на
пропозиції Тимура і він виру-
шив у похід сам, розбивши 14
квітня 1395 р. Тохтамыш на
річці Кури, північному рукаві
Терека. Тимур лишив частину
своїх військ на Кавказі і пере-
слідував Тохтамыш, рухався на
Болгу, в район теперішнього
Саратова і змусив Тохтамыш
піддатися на північ, на землі
вогнаних болгар. Тоді Тимур повер-
нувся на Дніпро, де стояла час-
тина армії Тохтамыш під ко-
мандуванням князя Бек'яри
Оглана. Тимур розбив його вій-
сько біля Києва, а тоді пішов
назад понад Дніпро униз і роз-
бив ще одну групу військ при-
близною в районі Запоріжжя.
Далі Тимур поділив своє вій-
сько на дві групи: головною гру-
пою він командував сам, його
опиком та єдиним еміром цієї гру-
пи була переслідувати й ни-
щити рештки військ Бек'яри
Оглана на верхньому Дніпрі, на
Дону і в Молдавію. Друга гру-
па, що була під командуванням
сина Тимура, мала оперувати на
нижньому Дніпрі, на Запоріжжі,
в Криму і а берегах Чорного
та Азовського морей. За умо-
вою, обидві групи військ зустрі-
лися після закінчення операцій.

Доповідь докладно висвіт-
лює, як війська Тимура пере-
слідували рештки збройних сил
Тохтамыш, як підкорювали і
підкорювали міста — „все пе-
репертажує догори ногами“ —
за висловом арабського літо-
писця.

Проф. Тоган зупинився на
питанні племен, що їх згадува-
но в арабських джерелах, які пе-
речислюють багато тюркських
племен, що в той час жили на
Дніпрі, Дону й Волзі. Зокрема
він сказав, що досі неясно, які
народи згадані під назвою
„урус“ і „урух“. „Чук“
це суфікс, що визначає „малий“.

Заключили операції на пер-
шому Дніпрі в Дніпурі, де
рухався до Озійського моря, з'єд-
навшись з другою групою військ,
що рухалися з півночі. Такого
року, як поход Тимура 1395 р.
до сих пор докладно освітлений в
історичній літературі, його по-
хід 1395 р. майже невідомий.
Деталі дані про нього були опу-
бликовані в арабській літературі
18-го століття, але не були
використані європейськими до-
слідниками, зокрема Грушевсь-
ким. Докладні дані були опу-
бликовані 1957 року. Зокрема
проф. Тоган опублікував у на-
мецькій науковій журналі-
стичній Тимур з лютого 1395 р.
до турецького султана Балзета.
Цей лист, що його оригінал
знайдено в Сулейманієвській бі-
бліотеці в Істанбулі, цікавий
тим, що показує, що поход Ти-
мура мав значення не тільки для
Золотої Орди, але й для
всєї Східної Європи. В цьому
листі Тимур пропонував султану
Балзету спільними силами
йти в наступ на Наддні-
прянищину. Тимур називав себе
„завойовником немусульмансь-
ких країн Сходу“ (Індія й Ки-
тай), а Балзета називав за-
воювальником „Заходу“ (Балкан).
Тимур писав, що Тохтамыш (хан
на українських землях і Кавка-
зі) веде зрадницьку політику
проти Ісламу і перебуває в со-
юзі з литовцями і поляками;
Тимур попереджував султана,
що ця політика завдасть тур-
кам шкоди.

Султан Балзет не пристав на
пропозиції Тимура і він виру-
шив у похід сам, розбивши 14
квітня 1395 р. Тохтамыш на
річці Кури, північному рукаві
Терека. Тимур лишив частину
своїх військ на Кавказі і пере-
слідував Тохтамыш, рухався на
Болгу, в район теперішнього
Саратова і змусив Тохтамыш
піддатися на північ, на землі
вогнаних болгар. Тоді Тимур повер-
нувся на Дніпро, де стояла час-
тина армії Тохтамыш під ко-
мандуванням князя Бек'яри
Оглана. Тимур розбив його вій-
сько біля Києва, а тоді пішов
назад понад Дніпро униз і роз-
бив ще одну групу військ при-
близною в районі Запоріжжя.
Далі Тимур поділив своє вій-
сько на дві групи: головною гру-
пою він командував сам, його
опиком та єдиним еміром цієї гру-
пи була переслідувати й ни-
щити рештки військ Бек'яри
Оглана на верхньому Дніпрі, на
Дону і в Молдавію. Друга гру-
па, що була під командуванням
сина Тимура, мала оперувати на
нижньому Дніпрі, на Запоріжжі,
в Криму і а берегах Чорного
та Азовського морей. За умо-
вою, обидві групи військ зустрі-
лися після закінчення операцій.

Доповідь докладно висвіт-
лює, як війська Тимура пере-
слідували рештки збройних сил
Тохтамыш, як підкорювали і
підкорювали міста — „все пе-
репертажує догори ногами“ —
за висловом арабського літо-
писця.

Проф. Тоган зупинився на
питанні племен, що їх згадува-
но в арабських джерелах, які пе-
речислюють багато тюркських
племен, що в той час жили на
Дніпрі, Дону й Волзі. Зокрема
він сказав, що досі неясно, які
народи згадані під назвою
„урус“ і „урух“. „Чук“
це суфікс, що визначає „малий“.

Заключили операції на пер-
шому Дніпрі в Дніпурі, де
рухався до Озійського моря, з'єд-
навшись з другою групою військ,
що рухалися з півночі. Такого
року, як поход Тимура 1395 р.
до сих пор докладно освітлений в
історичній літературі, його по-
хід 1395 р. майже невідомий.
Деталі дані про нього були опу-
бликовані в арабській літературі
18-го століття, але не були
використані європейськими до-
слідниками, зокрема Грушевсь-
ким. Докладні дані були опу-
бликовані 1957 року. Зокрема
проф. Тоган опублікував у на-
мецькій науковій журналі-
стичній Тимур з лютого 1395 р.
до турецького султана Балзета.
Цей лист, що його оригінал
знайдено в Сулейманієвській бі-
бліотеці в Істанбулі, цікавий
тим, що показує, що поход Ти-
мура мав значення не тільки для
Золотої Орди, але й для
всєї Східної Європи. В цьому
листі Тимур пропонував султану
Балзету спільними силами
йти в наступ на Наддні-
прянищину. Тимур називав себе
„завойовником немусульмансь-
ких країн Сходу“ (Індія й Ки-
тай), а Балзета називав за-
воювальником „Заходу“ (Балкан).
Тимур писав, що Тохтамыш (хан
на українських землях і Кавка-
зі) веде зрадницьку політику
проти Ісламу і перебуває в со-
юзі з литовцями і поляками;
Тимур попереджував султана,
що ця політика завдасть тур-
кам шкоди.

Султан Балзет не пристав на
пропозиції Тимура і він виру-
шив у похід сам, розбивши 14
квітня 1395 р. Тохтамыш на
річці Кури, північному рукаві
Терека. Тимур лишив частину
своїх військ на Кавказі і пере-
слідував Тохтамыш, рухався на
Болгу, в район теперішнього
Саратова і змусив Тохтамыш
піддатися на північ, на землі
вогнаних болгар. Тоді Тимур повер-
нувся на Дніпро, де стояла час-
тина армії Тохтамыш під ко-
мандуванням князя Бек'яри
Оглана. Тимур розбив його вій-
сько біля Києва, а тоді пішов
назад понад Дніпро униз і роз-
бив ще одну групу військ при-
близною в районі Запоріжжя.
Далі Тимур поділив своє вій-
сько на дві групи: головною гру-
пою він командував сам, його
опиком та єдиним еміром цієї гру-
пи була переслідувати й ни-
щити рештки військ Бек'яри
Оглана на верхньому Дніпрі, на
Дону і в Молдавію. Друга гру-
па, що була під командуванням
сина Тимура, мала оперувати на
нижньому Дніпрі, на Запоріжжі,
в Криму і а берегах Чорного
та Азовського морей. За умо-
вою, обидві групи військ зустрі-
лися після закінчення операцій.

Доповідь докладно висвіт-
лює, як війська Тимура пере-
слідували рештки збройних сил
Тохтамыш, як підкорювали і
підкорювали міста — „все пе-
репертажує догори ногами“ —
за висловом арабського літо-
писця.

Проф. Тоган зупинився на
питанні племен, що їх